

správnému výkladu zákona tím spíše, že předpis §u 335 tr. zák. staví zvětšení nebezpečí na roveň jeho způsobení a nebezpečí se zvětšuje, přidává-li se k příčinám škodného výsledku další nová příčina (§ 129 tr. ř.).

Čís. 2709.

Nesprávné použití trestného zákona (§ 281 čís. 9 tr. ř.) záleží nejen v rozhodnutí mylně hmotný zákon na ten který případ aplikujícím, nýbrž i v opomenutí velícího hmotněprávního zákonného ustanovení, zejména také o trestnosti skutku.

Tisková novela (zákon ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n.).

»Beztrestnost« podle §u 5 zákona znamená, že obžalovaný redaktor má být sprostěn, jsou-li splněny veškeré podmínky v §u tom uvedené.

(Rozh. ze dne 22. března 1927, Zm I 484/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací částečně zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního jakožto kmetského soudu v Praze ze dne 25. ledna 1926, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti cti naznačenými v §§ 491, 493 tr. zák. a §u 1 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., a částečně jí vyhověl, zrušil napadený rozsudek jako zmatečný jednak na základě zmateční stížnosti, jednak podle §u 290 tr. ř. a věc vrátil soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí v rozsahu zrušení. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Přezkoumávaje napadený rozsudek přesvědčil se zrušovací soud, že jest rozsudek stížen zmatkem, jenž sice zmateční stížností nebyl vytýkán, k němuž však bylo ve smyslu §u 290 tr. ř. přihlížeti z úřední moci a povinnosti, jelikož jde o zmatek hmotněprávní podle §u 281 čís. 9 b) tr. ř. Dlužnoť shledávati nesprávné použití trestního zákona nejen v rozhodnutí mylně hmotný zákon na ten který případ aplikujícím, nýbrž i v opomenutí velícího hmotněprávního zákonného ustanovení, zejména také o trestnosti skutku. Neboť i takové opomenutí vede nebo aspoň může vésti k nesprávnému rozřešení otázek, jež má soud podle §u 259, 260 tr. ř. rozhodnouti. Tu pak stanoví zákon ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n. v §u 5, že zodpovědný redaktor jest za určitých podmínek beztrestným. V tom směru uvádí rozsudek sám ve shodě se spisy, že se obžalovaný hájí tím, že nemohl uveřejnění článku redaktoru V. M-ovi nižádným způsobem odepřítí, zvláště když V. M. zaujímá v redakci čelné postavení a obžalovaný mohl by býti propuštěn ze služby, odepřel-li by V. M-ovi uveřejnění závadného článku, případně hrozilo by mu jiné citelné poškození, o čemž se dovolával svědectví vydavatele listu. Vydavatel ten, Václav K., byl také při hlavním přelíčení za svědka o tom slyšen a učinil jisté údaje. Zda v nich shledává

důkaz §em 5 vyžadovaný a zda tu jsou i ostatní podmínky beztrestnosti podle tohoto §u, o tom se rozsudek nevyslovuje. Že tato vada jest na úkor obžalovanému, netřeba dovozovati. Rozsudek je tedy v tomto ohledu vadný podle §u 288 čís. 3 tr. ř. a bylo jej proto zrušiti. Při tom bylo uvažovati, co zákon míní výrazem »bztrestnosti« podle §u 5 tiskové novely, zda totiž staví tento důvod »bztrestnosti« na roveň skutečností vylučujícím zlý úmysl podle §u 2 tr. zák., v kterémžto případě by bylo obžalovaného redaktora, ovšem za splnění veškerých náležitostí onoho §u osvoboditi, či zda ona »bztrestnost« má pouze ten význam, že obžalovanému, byť i byl vinným uznán, nelze za podmínek v §u 5 uvedených uložit žádný trest, jak tomu je v případě §u 18 tisk. nov.; nabídl-li totiž obviněný uraženému marně přiměřené zadostiučinění, může soud, odsoudí-li obžalovaného, upustiti od jeho potrestání. Nejvyšší co zrušovací soud dospěl k názoru, že zákon v §u 5 míní »bztrestností«, že obžalovaný redaktor má býti za splnění veškerých v §u 5 tisk. nov. uvedených podmínek sprostěn a to z těchto důvodů: § 5 tisk. nov. se o této otázce nezmiňuje, avšak zákon v §u 13 a 21 tisk. nov. mluví a to v §u 13 o osvobození obžalovaného podle §u 5 a v §u 21 odst. druhý o sprostění zodpovědného redaktora podle §u 5 tisk. nov., kterážto výrazy nasvědčují onomu názoru. Uváží-li se dále, že z doslovu §u 5 plyne, že tu jde o obdobný důvod beztrestnosti jako v §u 2 písm. g) tr. zák., nelze o tom pochybovati, že ustanovení §u 5 jest vyložiti v ten smysl, že za podmínek v něm uvedených jest obžalovaného ve smyslu §u 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby sprostiti. Pro onen zmatek bylo rozsudek i co do výroku o vině, ohledně něhož byla zmateční stížnost zavržena, zrušiti ve smyslu §u 290 tr. ř. z úřední povinnosti a uznati, jak se stalo.

Čís. 2710.

Spolupachatelství (při krádeži) předpokládá, že úmysl a činnost všech spolupachatelů směřovaly podle jich vědomí k témuž účinku.

Spoluvina (§ 5 tr. zák.) na krádeži, skládající se z několika útoků; o činnosti spoluvinníků, která zasáhla do příčinného vývoje události teprve po spáchání trestného skutku přímého pachatele, nelze uvažovati podle §u 5 (171), nýbrž jen podle § 6 (185) tr. zák.; předpoklady zasažení činnosti původce, pomocníka, neb účastníka do onoho vývoje před spácháním trestného činu přímým pachatelem.

Návod, intelektuální pomoc a účastenství podle § 5 tr. zák. lze přičítati jen, byl-li přímým pachatelem předsevzat aspoň čin vedoucí ke skutečnému vykonání ve smyslu §u 8 tr. zák.; není-li tomu tak, jde po případě o nedokonané svádění podle § 9 tr. zák.

(Rozh. ze dne 22. března 1927, Zm II 424/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Mor. Ostravě ze dne 27. srpna 1926, pokud jím byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem spoluviny na krádeži podle §§ 5,